

פרשת תולדת על פי הסוד ותורת הקבלה

**וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשׂוּ מִן הַשָּׂדֶה
וְהוּא עֵיפָא** (בראשית כה:כט)

ביום פטירת אברהם אבינו, הכין יעקב סעודה לאבלים, וכאשר הגיע עשו מהשדה עיף ויגע מהעבירות שביצע באותו יום, הוא ביקש מיעקב שילעיס אותו, כלומר יפטם ויאכיל אותו בכמות מרובה, במאכל האדום שהכין. פרש"י שמדובר בעדשים אדומות.

מדוע התורה מציינת מה הכין יעקב לסעודת הבראה? מה זה משנה אם עדשים או ביצים? מדוע התורה מציינת לנו פרט שכביכול חסר משמעות?

ובכן, מדובר בסוד עמוק ביותר. במגילת רות, מובא שבועז ורות הולידו את עובד, עובד הוליד את ישי, ישי הוליד את דוד, דוד הוליד את שלמה. שושלת מלוכה זו, היא השושלת של מלך המשיח, משיח בן דוד. ר"ת עובד, דוד, שלמה, ישי, משיח - **עדשים!**

כעת מובן שיעקב כיוון בבישולו על נשמות שושלת מלך המשיח.

עפ"י הקבלה כל נשמה צריכה לעבור תהליך

של טיהור מהטומאה, תהליך של ניקיון, גדילה - בישול. הבישול מרמז על בשלות הנשמות והכנתם להיות ראויים לבוא לעולם, כך בישראל יעקב אבינו את נשמות שושלת מלך המשיח.

וַיֵּאָהֵב יַצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בָּפִיו (בראשית כה:כח)

הכיצד יתכן שיצחק אבינו, קודש קודשים, אהב את עשו הרשע? ההסבר הידוע הוא, שעשו היה מרמה את יצחק אביו בשאלות בהלכה ובכך היה קונה את ליבו, אבל, הכיצד ירמה את יצחק אבינו, שהינו נביא בעל רוח הקודש?

בהמשך כתוב כאשר יצחק יריח את בגדי יעקב יאמר **רֵאָה רֵיחַ בְּנֵי פְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ ה'.**

פרש"י שנכנס ריח גן עדן, הנקרא 'שדה תפוחים'. יצחק הבחין ברצון הבורא לברך את מי שלובש את הבגדים האלו ושישנה הסכמה משמים, אז כיצד נחשוב שעשו מרמה את אביו?

עפ"י הקבלה כשהקדוש ברוך הוא, ברא את העולמות, צמצם את אור השגחתו למדרגות נמוכות מאד עד כדי חיות מינימלית שנקראת

'ניצוץ' - חיות מינימלית המקיימת את הבריאה.

תפקידנו להעלות את הניצוצות בחזרה למאציל ובכך נגרום 'נחת רוח' בַּשָּׁמַיִם. פעולה זו של החזרת הניצוצות לבורא, עפ"י הקבלה, היא עיקר עבודתנו ומטרת בואנו לעולם.

כאשר אנו מצליחים בהעלאת הניצוצות, יש מיתוק דינים וירידת שפע עצום לכל העולמות ושמחה בַּשָּׁמַיִם ובארץ.

ואילו, כאשר פוסקת העלאת הניצוצות לשורשם מתעורר 'חרון אף' וכעס גדול על כלל הנבראים שמתבטא בהפסקת השפעת שפע לעולמות ולנבראים.

ומזיקים, אלו אורות של רחמים גדולים. בקבלה מדרגה זו נקראת 'כתר', עשו לפי הסוד ידע איך למצוא את הניצוצות היקרים שהבורא מחכה שיעלו אליו.

יצחק שהיה בעל נבואה, ידע את שורש נשמת עשו וידע שלמרות שחוטא במעשיו, הוא יודע למצוא את ניצוצות הקודש ולכן אהב אותן.

את הניצוצות, עשו היה לוכד וצד בפיו, ומעביר ליצחק אבינו שידע איך להעלותם לעליונים ובכך לגרום מיתוק דינים גדול ורחמים גדולים.

רֵיחַ רֵיחַ בְּנֵי פְּרִיחַ שְׂדֵה (בראשית כז:כז)

המושג רֵיחַ מובא פעמים רבות בתורה, בתפילות ובכוונות, כגון **אִשָּׁה רֵיחַ נִיחוּחַ לַה'** או **רֵיחַ נִיחוּחַ אִשָּׁה** (שמות כט:יח, במדבר כט:יג, ויקרא א:ט) שאומרים לאחר הרחת עצי או עשבי בַּשָּׁמַיִם. מה מיוחד בעניין הריח, עד כדי שגורם ל'נחת רוח' בַּשָּׁמַיִם?

למזון או שתיה, לוקח זמן להתפרק לגורמים, לאבות המזון, עד שמגיעים למוח ולשאר האיברים.

אולם ריח, מגיע ישירות למוח ואינו עובר תהליך פירוק או עיכול כמו המזון. הריח עולה ומחבר את המוחין ששוכנים בראש.

ואם הריח טוב, יגרום הרגשת שלווה ונחת מיידית.

לכן, תעשיית הבשמים כיום, היא תעשייה עולמית מסועפת ומורכבת שמגלגלת מיליארדי

שורשי הנשמות וניצוצות הקודש

כאן המקום לציין יסוד חשוב בתורתנו הקדושה, כל שם שמובא בתורה מסמל עבורנו 'שורש נשמה'.

שורש זה הוא קדוש, לא משנה מי הוא היה ומה היו פעולותיו בעולם הזה.

לבן, פרעה, המן, אחשורוש וכן עשו, הינם שורשים קדושים, ומתוך שמותיהם תורת הסוד לומדת את המהלכים והמאורעות.

עשו, שורשו גבוה אף יותר משורש יעקב, לכן נולד עם שערות.

כבר כתבנו שסוד השערות הוא גבוה מאד שמעיד על אורות נשגבים שנקראים אורות מקיפים ששומרים ומגינים מכל טומאה

דולרים בשנה.

כעסו, בפרט ברשעים, לא על תוי פניהם ולא ישירות בעיניהם, ככתוב בזוהר חדש עיני הרשע גורמים מיתה (זוהר חדש יתרו:מא)

עפ"י הקבלה, הריח ממתק את הדינים הקשים, והופך את הכעס והדין הקשה שמתבטא ב'חרון אף' ל-'ארך אף' וסבלנות.

אם כן בעת שאיבד ראייתו, עלה יצחק אבינו, ממדרגת ראייה של העולם הזה, למדרגת הריח של רוחניות העולם הבא.

לא מברכים ברכה אחרונה על הנאת הריח, מכיוון, שזהו 'זיווג תדיר', הנאה בלתי פוסקת, ולכן אי אפשר לברך עליה ברכה אחרונה.

יצחק הריח את ריח גן עדן, והבין שזו העת לברך את הברכה המיוחלת שתגרום להמשכת שפע של המאציל בעולמותיו, כלומר תגרום ל'נחת רוח'.

וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו (בראשית כז:א)

וַהֲרִיחוּ בִּירְאֵת ה' (ישעיהו יא:ג) כך יעשה מלך המשיח, ע"י ריח האדם, ידע המשיח את כל העבירות שבידיו.

יצחק איבד את ראייתו, מכיוון שהיה מסתכל על עשו שהיה רשע.

דאמר ר' יוחנן אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע... אמר ר' אליעזר ויהי פי זקן יצחק ותכהינו עיניו מראת משום דאסתכל בעשו הרשע (מגילה כח:א)

שו"ת

האם למכירת הבכורה, שמכר עשו ליעקב, יש תוקף בעולם הזה, הגשמי, להשפיע על עניין רוחני כגון בכורה?

חז"ל אומרים שאין להסתכל על רשעים, בפרט כאשר הם כועסים, כפי שכתבו רבותינו, כל הכועס – כל מיני גיהנם שולטים בו (נדרים כב:א) וכל הכועס כאילו עובד עבודה זרה (שבת ק"ה:ב) וכתב הרמב"ן, הפעם, שהיא מדה רעה להחטיא בְּנֵי אָדָם (אגרת הרמב"ן).

המכירה בעולם הזה אכן תופסת ופועלת ובעלת תוקף בעולם הרוחני, כך למעשה נעשה תהליך הנישואין, כאשר האיש חותם על שטר הנישואין והכתובה. כמו בימי אבותינו בקניין האישה, האישה היתה נכנסת תחת חסותו של בעלה ויוצאת מרשות אביה.

שֵׂאת פְּנֵי רְשָׁע לֹא טוֹב לְהִטּוֹת צְדִיק בְּמִשְׁפָּט (משלי יח:ה)

מסביר הרלב"ג, שהטעם כדי לסור מחברת הרשעים ומהבטת פניהם פן ימשכוהו לרוע דרכיהם.

מעשה אמיתי שהיה לפני כארבעים שנה, אדם שהכרתי חלה במחלה קשה ר"ל ל"ע, הגיע חברו

כידוע בשעת הכעס, הנשמה מסתלקת מן הגוף, ולכן צריך להיזהר להביט באדם כועס בשעת

יום הולדת, האם יש תוקף ליום בו נולדנו, האם יש בו חשיבות, או שזהו מנהג שהשתרש עם הזמן?

ניתן ללמוד זאת מהפרשה, יצחק אבינו מבקש מעשו שיכין לו מטעמים ואז יברך אותו בברכות מיוחדות.

עשו יוצא לציד, בעוד רבקה הנביאה שמעה את הדברים ברוח קודשה, שולחת את יעקב עם המטעמים לאביו, לבוש בבגדי עשו שהיו אצלה בארון למשמרת, כדי לזכות בברכה.

המדרש מסביר שרבקה שלחה ליצחק שני גדיי עיזים, למה שניים?

פרש"י 'וכי שני גדיי עיזים היה מאכלו של יצחק? אלא פסח היה, האחד הקריב לפסחו, והאחד עשה מטעמים', כלומר גדיים אלו היו כנגד קורבנות שמקריבים בחג הפסח וידוע לפי הגמרא במסכת ראש השנה, יצחק נולד בחג הפסח.

מכיוון שהיה זה יום הולדתו, בירך ביום זה דווקא, את בנו אהובו.

מכאן אנו למדים שיש תוקף וחוזק ליום הולדתנו, כך גם פוסק רבינו יוסף חיים זצ"ל זיע"א, אדם שהגיע לגיל ששים יעשה סעודה וישתדל לברך שהחיינו, כי ניצל מעונש כרת.

יום ההולדת, הוא היום בו החליט הקדוש ברוך הוא שצריך אותנו בעולמו, כדאי להרבות בברכות ביום זה.

לבקרו, ותוך כדי שיחה החבר הציע לקנות את המחלה מהחולה.

כנראה השיחה התחילה בליצנות, אבל החולה היה רציני מאד בעניין, הוא ערך חוזה למכירת מחלתו לאותו חבר, בסכום כסף כלשהו והם חתמו על ההסכם.

הקוראים לא יאמינו, אבל תוך זמן קצר החולה קם ממחלתו ואילו חברו קיבל את המחלה ר"ל!

הרב מזהיר ומבקש לא לפעול באופן כזה, יש לרחם על אחינו היהודים, גם אם עדיין לא עשו תשובה. כתוב שה' מאריך פניו לרשעים יותר מלצדיקים, וממתין להם שיחזרו בתשובה.

וכידוע, כוחה של תשובה מעומקא דליבא לרפא את כל המחלות ולבטל את כל הייסורים, שעל כן ניתנו לנו הייסורים, בכדי שנעשה תשובה, ומעלת התשובה גבוהה בהרבה מאשר 'למכור' את המחלות, ולהיפטר מהייסורים בעקמומיות, בוודאי שלא ליהודים אחינו חו"ח.

כותב ספר חסידים, שישנה סגולה לאריכות ימים, למכור את העוונות - לגוי.

סיפר הרב ניסים פרץ זצ"ל שנסע לחו"ל וקיים את הסגולה הזאת וזכה לעוד חמש עשרה שנה של חיים!

הדברים הנ"ל פועלים ובעלי משמעות מסוכנת עד מאד.

כעת ניתן להבין, מדוע צעק ובכה עשו אחרי שהתברר לו שיעקב גנב לו את הברכה ואז גם בכה על מכירת בכורתו והפסד זכויותיו.

